

ното царство на грѣха. То бѣше тамъ — горе, и въ сѣщото време тая мръсна малка глава мърдаше въ гърдитѣ му, въ кръвѣта му, въ пламналия мозъкъ. На всѣка цена той трѣбваше да се отърве, да го откъсне отъ себе си. Той приближи, извади нова банкнота и я хвърли къмъ жената. Протегна ржка и рече съ засѣхнали устни:

— Дай папагала!

Тя бързо прибра паритѣ, обърна се съ грѣбъ къмъ него, прикривайки животното, и пакъ изкрещѣ:

— Махай се веднага!

Той прекрачи съ помжтенъ погледъ:

— Дай го!

Жената скочи, и почна да крѣщи. Той се втурна къмъ нея и поиска да я отмѣсти отъ птицата. Въ това боричкане, тѣ се плѣзнаха и паднаха двамата. Но жената успѣ да го блѣсне съ лакътъ въ лицето, и отново завика. Примрѣлъ отъ болка, той затвори очи, протегна, безъ да гледа, ржце, и стори му се че напипва нейната тънка, гола ржка. Обезумѣлъ отъ яростъ, гърлото му изпустна кжсъ, тържествуващъ викъ и той заби прѣсти въ топлата еластична плѣтъ. Жената престана да вика, чу